

การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง
และโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย*
CHANGE OF POLITICAL CULTURE AND POWER STRUCTURE
OF LEADERSHIP IN LOEI PROVINCE

ศตวรรษ สงกาพันธ์

Satawat Songkaphan

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เลย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Loei College, Thailand.

E-mail: Rak2125252499@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองภายใต้โครงสร้างอำนาจผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย 3. เพื่อวิเคราะห์คุณค่าของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบสัมภาษณ์เจาะลึก เก็บข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์เจาะลึกและแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธี ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การตรวจสอบความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลหลัก ความแตกต่างของเวลาที่ได้ข้อมูล และความแตกต่างของสถานที่ที่ได้ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพปัญหาและอุปสรรคการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย คือตัวของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผู้นำและพวกพ้อง และการขาดความตระหนักในการให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรม ความสัมพันธ์จากประชาชนในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ขาดความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ 2. การพัฒนารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย ควรสร้างสถาบันเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมสำหรับนักการเมือง เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดเรื่องระเบียบ การควบคุมความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของนักการเมือง 3. คุณค่าการพัฒนาวัฒนธรรมของผู้นำได้ให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายให้เห็นเป็นรูปธรรม เพื่อการแสดงให้เห็นว่าผู้นำได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสมกับตำแหน่งทางการบริหารสูงสุดในองค์กร

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลง, วัฒนธรรม, การเมือง, ผู้นำ, โครงสร้าง

* Received: 30 July 2020; Revised: 6 November 2020; Accepted: 3 December 2020

Abstract

Abstract the story of research. Changing political culture and power structures in Loei Province. Aims to: 1. The Administration and structure of political power of local leaders in Loei Province. 2. Development is format for the cultural change of politics under the power structure of local leaders in Loei Province. 3. Value and lysis of changes in political culture and the leader power of the structure. Local government organisation in Loei Province This is time for the research is the Qualitative of research in depth interviews entrepren appofondi data collection. Independent in depth to give out questionnaires in terciles from test groups. The methods for use representative sample. Use be calculation for example and use for example by Confirm that the experienced got 400 people. The analysed data by using inspection. The differences in data providers of master.

The time difference that provides information and location is differences received information of research result 1) The Problem of barriers changing the culture of local government organisation in Loei Province. The organisation leader of local government. They have benefited issues or overlay systems between leader and friends. And in the awareness to give Important to culture Degradation of faith in the people in what is right. And lack of responsibility for organisation management 2) Development section for change corporate culture the local government in Loei Province. And should develop institute become for organiser in a system of statute for control behaviour im appropriate politician 3) To Achieve development value the culture of leaders. This is important thing. Is to set policies to be statue of Buddha. In order to demonstrate. The leader attaches importance to a quality and suitable qualifications with the highest management positions in the organization

Keywords: change, culture, politics, leaders, structure

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองของจังหวัดเลย เพิ่งจะมีปรากฏแน่ชัดในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ครั้นโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเมืองเลยขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2396 ส่วนประวัติความเป็นมาของจังหวัดก่อนหน้านี้นี้ เป็นเพียงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในระดับหมู่บ้าน และการสร้างบ้านแปลงเมืองซึ่งเป็นเมืองโบราณในท้องถิ่นจังหวัดเลย ซึ่งปัจจุบันหลักฐานที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านและเมืองเหล่านี้ ก็เป็นหลักฐานที่ได้จากคำบอกเล่าสืบต่อกันมา โดยอาจได้รับการบันทึกไว้ในรูปของสมุดข่อย คัมภีร์ใบลาน รวมทั้ง

พงศาวดารซึ่งย่อมจะมีสาระรายละเอียดที่ไม่ตรงกันนัก เพราะเป็นการบันทึกจากคำบอกเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วคน ตลอดทั้งหลักฐานประเภทจารึก เช่น ศิลาจารึก เป็นต้น (อุทัย หิรัญโต, ม.ป.ป.)

สังคมไทยเป็นสังคมที่ได้มีการรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เข้ามาปรับปรุงและนำมาผสมผสานอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย และจังหวัดเลยก็เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่ได้รับวัฒนธรรมเข้ามาปรับเปลี่ยนทุกยุคทุกสมัยอย่างต่อเนื่อง เช่นกับจังหวัดอื่น ๆ ในภูมิภาค แต่จังหวัดเลยจะมีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่ชัดเจน อันเกิดจากการมีประวัติศาสตร์ความเป็นมา และความเป็นเชื้อชาติลาว ที่ส่งผลทำให้มีการสร้างวัฒนธรรม ทั้งในเชิงศิลปวัตถุและสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความเชื่อ ทศนคติ อุปนิสัย ความศรัทธาร่วมกัน ส่วนวัฒนธรรมประเพณีที่มีความสำคัญและเป็นที่ยึดมั่นในระดับประเทศ คือ ประเพณีผีตาโขน ประเพณีผีขนน้ำ และประเพณีแห่ดอกไม้ รวมไปถึงประเพณีแห่ดอกไม้เมืองเลย ประเพณีเหล่านี้ถือว่าเป็นความเชื่อความศรัทธา และเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครองที่โดดเด่นของชาวจังหวัดเลย ที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ดังที่ลูเซียน พาย (Lucian Pye) (อุทัย หิรัญโต, ม.ป.ป.) ได้ชี้ให้เห็นลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นทศนคติ เป็นความเชื่อถือ และเป็นความรู้สึกของคน ทศนคติหรือความเชื่อดังกล่าว จะเป็นตัวกำหนดว่าเขาควรจะมีบทบาทอย่างไร และแค่ไหน ในระบบการเมืองและการปกครองของชุมชน พฤติการณ์ทางการเมืองของบุคคลจะเป็นไปในลักษณะใด หรือมีเรื่องอะไรมาเกี่ยวข้องแค่ไหน ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองที่เขาได้อยู่ ซึ่งการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นเชิงนโยบายที่หลากหลายต่าง ๆ นานา เกิดเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นและมีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง (วุฒิชัย สุนทรวิท, 2545)

ดังนั้น วัฒนธรรมการจัดโครงสร้างอำนาจทางการเมืองและการปกครองของจังหวัดเลย จะมีความเชื่อ ทศนคติ อุปนิสัยและความศรัทธาเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตลอด เช่น วัฒนธรรมทางการเมืองในด้านการรับฟังข่าวสาร เหตุบ้านการเมืองของคนในจังหวัดเลย การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายได้กำหนดไว้ การสนทนากันในเรื่องของการเมือง มีการชักชวนให้ผู้อื่นออกเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง หรือพรรคการเมืองที่ตนนิยมชมชอบ มีการหาเสียงให้พรรคการเมืองหรือพรรคพวกที่สมัครรับเลือกตั้ง มีการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยการออกเงินช่วยเหลือ ซึ่งจะพบเห็นในกลุ่มกตตันกลุ่มผู้มีผลประโยชน์ และกลุ่มผู้มีอิทธิพลทางการเมือง โดยมีการติดตามความเคลื่อนไหวของพรรคการเมืองต่าง ๆ และมีการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือสมัครเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง ตลอดจนการจัดตั้งพรรคการเมือง รวมไปถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายของพรรคการเมืองหรือรัฐบาล ที่กล่าวมาทั้งหมด ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ได้รับการปลูกฝังให้ประชาชนประพฤติปฏิบัติ จนกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของคนจังหวัดเลย และมีวิวัฒนาการพัฒนาจากอดีตจากกลุ่มคนยุคหนึ่งไปยังอีกกลุ่มสังคมรุ่นหนึ่ง อย่างนี้เรื่อยมาจนมาถึงทุกวันนี้

โครงสร้างอำนาจทางการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้ ถูกปลุกฝังมาจากผู้นำที่มีอำนาจทางการเมืองท้องถิ่นเรื่อยมา และปัญหาที่พบบ่อย ๆ มากที่สุดในวัฒนธรรมทางการเมืองท้องถิ่น ที่มีการสั่งสมมายาวนาน ยกที่จะหาทางแก้ไขได้ คือ การสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ผลประโยชน์ร่วมของผู้นำท้องถิ่น รวมไปถึงการสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง โดยการซื้อสิทธิ์ขายเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นต้นมา ผู้นำซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง มีอำนาจอิทธิพล แสดงบทบาทหน้าที่ จูงใจให้คนอื่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ (พระมหาไกรวรรณ ปุณฺณขันธ, 2552) ผู้นำอาจเป็นบุคคล ซึ่งถูกแต่งตั้งขึ้นมาหรือได้รับการยกย่องขึ้นมาเป็นหัวหน้า มีความสามารถในการปกครองบังคับบัญชาและอาจชักพาผู้ใต้บังคับบัญชา หรือหมู่ชนไปในทางดีหรือชั่วได้ (ธรรมรส โชติคุณุชร, 2519)

เหตุผลที่ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” เพื่อทราบหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย โดยการพัฒนารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง ภายใต้โครงสร้างอำนาจผู้นำท้องถิ่น ให้เกิดเป็นแนวทางการวิจัยสำหรับการสังเคราะห์และการสร้างคุณค่าให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง และโครงสร้างอำนาจของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย ให้เกิดความยั่งยืนในวัฒนธรรมอันดีงาม คาดว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาคือ ประโยชน์กับวงวิชาการ คือ มีการจัดรูปแบบการบริหารจัดการวัฒนธรรมที่เหมาะสม เพราะการพัฒนาการบริหารโครงสร้างอำนาจของผู้นำที่เหมาะสม จะทำให้เกิดการปลุกฝังการสร้างจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นกับชุมชน นอกจากนั้น การเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการบริหารภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับชุมชนด้วย ตลอดจนจะเกิดประโยชน์กับชุมชนและสังคม เพราะจะทำให้เกิดการลดความขัดแย้งในการดำเนินโครงการ ซึ่งจะทำให้ลดค่าใช้จ่ายและลดการสูญเสียเวลา เมื่อการตัดสินใจใด ๆ ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย เพิ่มความรอบคอบในการตัดสินใจ ช่วยให้เกิดการพิจารณาทางเลือกใหม่ในการตัดสินใจ ทำให้การตัดสินใจมีความรอบคอบมากขึ้น ทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการสามารถดำเนินโครงการที่จะเกิดขึ้นได้ง่ายหรือสะดวกมากขึ้น เนื่องจากไม่มีความขัดแย้งกับประชาชน และเกิดฉันทามติ ลดความขัดแย้งทางความคิด การเผชิญหน้าระหว่างกลุ่มและเกิดความชอบธรรมในการตัดสินใจใด ๆ ด้วยการลดความหวงกัวงวลของประชาชนที่มีต่อโครงการได้

โครงการวิจัยนี้ จะสามารถลดปัญหาและความเหลื่อมล้ำ สร้างความเข้มแข็ง พร้อมปรับตัวเข้าสู่สังคมอุดมสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพการสร้างการพัฒนาแบบการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจของผู้นำในท้องถิ่น และสร้างจิตสำนึกสำหรับประชาชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม การพัฒนาผู้คนทุกกลุ่มที่ทำงาน เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตั้งแต่ระดับชุมชนไปถึงระดับประเทศให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองภายใต้โครงสร้างอำนาจผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย
3. เพื่อวิเคราะห์คุณค่าของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง และโครงสร้างอำนาจของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นแบบการวิจัยผสมวิธี (Mix Methodology Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) โดยผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 2 รูปแบบ ได้แก่

1.1 รูปแบบการวิจัยแบบการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญในจังหวัดเลย ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 คน นายกเทศมนตรี จำนวน 5 คน นายกองค้การบริหารส่วนตำบล 14 คน สถาบันทางการเมืองระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน และผู้มีความรู้ทางด้านรัฐศาสตร์ 5 คน ประกอบด้วย รศ.ดร.ธงชัย สิงอุตม พระมหาประพันธ์ สิริปัญญา, ผศ.ดร. พระสิริรัตนเมธี, ดร. ผศ.ดร.สาคร พรหมโคตร ผศ.ดร.ประสงค์ หัสรินทร์ รวมทั้งหมด 30 คน

1.2 รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามประชากรที่กำหนด ได้แก่ ประชากรในจังหวัดเลย จำนวน 17 แห่ง จำนวน 119,968 คน แบ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย เทศบาลเมืองเลย ที่ว่าการอำเภอเมืองเลย ตำบลกุดป่อง ตำบลในเมือง ตำบลนาอ้อ ตำบลกกกู่ ตำบลน้ำหมาน ตำบลเสี้ยว ตำบลนาอาน ตำบลนาโป่ง ตำบลนาดินดำ ตำบลน้ำสวย ตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลศรีสองรัก ตำบลกกทอง (สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2562) โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธี Yaro Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดการแจกแบบสอบถามจากประชาชนที่มาใช้บริการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 17 อปท.ๆ ละ 2 อำเภอ ๆ ละ 17 อปท. อปท. ละ 10 ชุด

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดตามระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่

2.1 เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบการสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 คน นายกเทศมนตรี จำนวน 5 คน นายก

องค์การบริหารส่วนตำบล 14 คน สถาบันทางการเมืองระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน และผู้มีความชำนาญทางด้านรัฐศาสตร์จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 30 คน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการลงพื้นที่ จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับผู้นำและตัวแทนประชากรกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง และโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย โดยผู้นำและประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้คำสัมภาษณ์อย่างอิสระทางความคิดและแนวคิดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้มากที่สุด

2.2 เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดการแจกแบบสอบถาม ประกอบ 3 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามที่ประกอบด้วยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เพื่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการศึกษาแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 30 รูป/คน เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสภาพปัญหา “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” และร่างแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย”

ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์เจาะลึกมาสังเคราะห์ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามการวิจัยที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบข้อมูลและ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์พร้อมกับการแจกแบบสอบถามว่า สามารถนำไปเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลยได้อย่างไร

ขั้นที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูล 3 ด้าน (Triangulation Method) คือ ตรวจสอบความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลหลัก ความแตกต่างของเวลาที่ได้ข้อมูล และความแตกต่างของสถานที่ที่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” เมื่อตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่าข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือสอดคล้องกัน จึงนำมาวิเคราะห์เชิง

เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อตอบโจทย์วิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ เรียกว่า “การตรวจสอบข้อมูล 3 ด้าน (Triangulation)” (สุภางค์ จันทวานิช, 2553) โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจสอบด้านข้อมูล (data triangulation) 2) การตรวจสอบด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) และ 3) การตรวจสอบด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) ดังนี้

1) การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) จะเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ นั้น มีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่า ได้ข้อค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

2) การตรวจสอบด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) จะเน้นการตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลต่างกันว่า ได้ค้นพบที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบว่า ข้อค้นพบที่ได้มามีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

3) การตรวจสอบด้านทฤษฎี (theory triangulation) จะเน้นการตรวจสอบว่า ถ้ามีการใช้ทฤษฎีที่หลากหลายแล้ว ข้อมูลที่ได้มาเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ถ้าผู้วิจัยพบว่า ไม่ว่าจะนำทฤษฎีใดมาใช้ ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

4) การตรวจสอบด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถาม พร้อมกันนั้น ก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนผู้มาใช้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเลย โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามเกณฑ์การตัดสินระดับความคิดเห็นสำหรับการตอบที่เป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) เพื่อนำข้อมูลดังกล่าว

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่าใช้แนวทางนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เห็นด้วยมากที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ

การดำเนินการสร้างแบบสอบถามเชิงปริมาณ เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” เพื่อรวบรวมเนื้อหาสาระจากการศึกษาค้นคว้าที่ได้มาดังกล่าว มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม แล้วร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

2. ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” โดยแบบสอบถามเป็นคำถามประเภทคำถามปิด (Close-ended Question) และประเภทคำถามเปิด (Open - ended Question) ประกอบกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงเครื่องมือจากแบบสอบถาม ที่ได้เคยผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในส่วนของแบบสอบถามดำเนินการ ดังนี้

1) นำแบบสอบถามเกี่ยวกับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ที่ได้ดังกล่าว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยตรวจสอบ แนะนำเพิ่มเติมปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา และตัดข้อความที่สื่อความหมายที่ไม่ชัดเจนออกไป เพื่อให้ได้ข้อความที่สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่ายตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น

2) การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความชัดเจนของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อทำการแก้ไขให้ดีขึ้น การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) มีสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2548) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$$\sum R = \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนสำหรับการพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

ให้ + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ให้ - 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

โดยออกแบบสำรวจให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือวัดการคำนวณค่า IOC ได้เท่ากับ 0.5

3) หลังจากนั้นดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดเลย” ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4) การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับ “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alfa Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ยูทธ igoยววรรณ, 2535) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.05

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามการศึกษาเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” ที่ได้ทดลองใช้และปรึกษาร่วมกับคณะกรรมการผู้วิจัย เพื่อให้ได้แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับประชากรศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า ผู้นำทางการเมืองปกครองจะมีลักษณะของกระบวนการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนและสังคมของตนแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรของรัฐได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารงาน ซึ่งสภาพปัญหาและอุปสรรคการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องแก้ไขโดยนำหลักสุจริต ประกอบด้วยกายสุจริต วาสุจริต และมโนสุจริต

2. ผลการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง ภายใต้โครงสร้างอำนาจผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย การใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นจุดแข็งในการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรและประชาชนในเขตเทศบาล มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และศึกษาคุณธรรมทางพระพุทธศาสนาในการปฏิบัติหน้าที่ และแนวทางการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมของผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะนำไปสร้างเป็นกรอบการส่งเสริมคุณธรรมแก่บุคลากรและประชาชนในพื้นที่ จะต้องมองไปที่สถาบันทางสังคมเป็นหลัก โดยการบูรณาการนำองค์ความรู้ทางขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อันเป็นจุดแข็งของสังคมในจังหวัดเลย และการกระตุ้นเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเลย

3. ผลการศึกษาการวิเคราะห์คุณค่าของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง และโครงสร้างอำนาจของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า การแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมตามหลักคุณธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดคุณค่าและการพัฒนา ด้วยการสร้างสถาบันทางการเมืองเพื่อการสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญไปที่ระบบการกลั่นกรองบุคลากรที่จะเข้ามาทำหน้าที่ทางการเมืองบริหาร อาจจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ เพื่อการปฏิบัติงานจะได้มีความคล่องตัวเป็นการต่อไป

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม จะมาในรูปของจรรยาบรรณของความเป็นนักการเมืองหรือข้าราชการที่ทำงานให้กับเทศบาลทุกระดับ พร้อมทั้งการกำหนดบทบาทของผู้นำที่จะต้องเป็นต้นแบบการประพฤติปฏิบัติคุณธรรมกับงานตามกรอบแห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2560 และตามระเบียบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และฉบับแก้ไขฉบับที่ 13 พ.ศ.2552 ให้มีการกำกับดูแลการบริหารงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลผู้ปฏิบัติงาน ที่จะต้องมีการสนับสนุนการปฏิบัติคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งดาว จินดาเทวิน เรื่อง “การศึกษาและพัฒนารูปแบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดอุดรดิษฐ์” พบว่า สามารถบริหารจัดการด้านหลักความคุ้มค่าได้ในระดับค่อนข้างดี เพราะการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (กิ่งดาว จินดาเทวิน, 2552)

2. ผลการศึกษาการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง ภายใต้โครงสร้างอำนาจผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคทางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม จะมีจุดกึ่งกลางหรือหัวใจที่สำคัญอยู่สมรรถนะ หรือศักยภาพของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพราะอำนาจการบริหารทั้งหมดจะมีลักษณะการรวมศูนย์ทางการบริหาร ยิ่งหากผู้นำขาดวิสัยทัศน์ ขาดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณธรรม จะทำให้ประเด็นวัฒนธรรมจะไม่ให้ความตระหนักสำหรับฝ่ายบุคลากร และประชาชนก็ขาดต้นแบบและพลอยคล้อยตามไปกับผู้นำองค์กร เพราะหากเกิดการปฏิบัติที่สวนทางกับความต้องการของผู้นำ จะทำให้เกิดความขัดแย้งได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของสีบวงค์ กาพวงค์ เรื่อง “ตัวแบบสมรรถนะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล” พบว่า สมรรถนะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ด้าน ได้แก่ 1) สมรรถนะการคิดเชิงยุทธศาสตร์ 2) สมรรถนะการบริหารการเปลี่ยนแปลง 3) สมรรถนะการสร้างความร่วมมือ 4) สมรรถนะการสื่อสาร และ 5) สมรรถนะการพัฒนาบุคลากร (สีบวงค์ กาพวงค์, 2554)

3. ผลการศึกษาการวิเคราะห์คุณค่าของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมด้านคุณธรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำไปเป็นหลักการ เพื่อการสนับสนุนเพื่อ

การพัฒนาองค์กร การช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาองค์กร และการกระตุ้นเพื่อการพัฒนาองค์กร ผู้วิจัยมองว่า การกำหนดนโยบายและประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาตามหลักคุณธรรม ซึ่งประกอบด้วย การประพฤติปฏิบัติตัวที่มีความเหมาะสม ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการพูดจาที่ไพเราะ เสนาะหู ซึ่งบุคคลที่ได้ยินได้ฟังและได้สัมผัส จะมองไปที่ระบบการบริหารจัดการของภาวะผู้นำอย่างแท้จริง เพราะสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ จะเป็นสภาพปัญหาทางด้านพฤติกรรมของคนแทบทั้งสิ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุนาวิน เรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ” พบว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ประมวลผลการวิจัยปัจจัยเป็นพื้นฐานทางจิตใจ คือ สติปัญญา การหยิ่งถือทางสังคม และสุขภาพจิต ตลอดจนสาเหตุทางด้านบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน และสื่อที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งเป็นการซึมซับโดยกระบวนการทางสังคมในการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรเทศบาล (ดุจเดือน พันธุนาวิน, 2551)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบหลักการบริหารและโครงสร้างอำนาจทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดเลย อันจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง โดยการบูรณาการนำองค์ความรู้ทางขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ ส่วนคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลยนั้น จะต้องให้ความสำคัญไปที่ระบบการกลั่นกรองบุคลากรที่จะเข้ามาทำหน้าที่ทางการเมือง อาจจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ อันจะทำให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เรื่องการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองและโครงสร้างอำนาจผู้นำในจังหวัดเลย

1. ควรที่จะสร้างสถาบันทางการเมือง เพื่อการทำหน้าที่ในการคัดกรอง การตรวจสอบ ประเมินผล การออกใบรับรองอาชีพของนักการเมือง และข้าราชการประจำระดับผู้บริหาร รวมทั้งการฝึกฝนอบรมให้กับนักการเมือง ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองสูงสุดอย่างน้อย 4 สัปดาห์ เพื่อให้เกิดภาวะผู้นำทางวัฒนธรรมที่ดีงาม

2. ควรกำหนดนโยบายการพัฒนาวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะนำองค์ความรู้ทางประเพณีวัฒนธรรม และองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนา มาเชื่อมโยงกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของประชาชนในความเป็นท้องถิ่น รวมทั้งพฤติกรรมทางกายทางวาจา และทางใจให้มีความสุขจิต

3. ควรกำหนดหลักสูตรทางการศึกษาในระดับท้องถิ่น โดยวิชาความเป็นพลเมืองที่ดี และวิชาศีลธรรมที่มุ่งเน้นไปที่ศูนย์เด็กเล็ก และโรงเรียนในเขตเทศบาล เพื่อการปลูกฝังค่านิยม ทศนคติ และการประพฤติตนที่ดีต่อท้องถิ่นนั้น ๆ

4. ควรสร้างวัฒนธรรมในองค์กร เพื่อให้บุคลากรเกิดความรักสามัคคี เกิดความรัก ความผูกพัน ต่อองค์กร ลดความขัดแย้งระหว่างบุคลากร ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางจิตใจซึ่งกันและกัน โดยมุ่งไปที่การเป็นต้นแบบที่ดีของผู้นำองค์กรเป็นจุดเริ่มต้น และขยายไปสู่ประชาชนและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

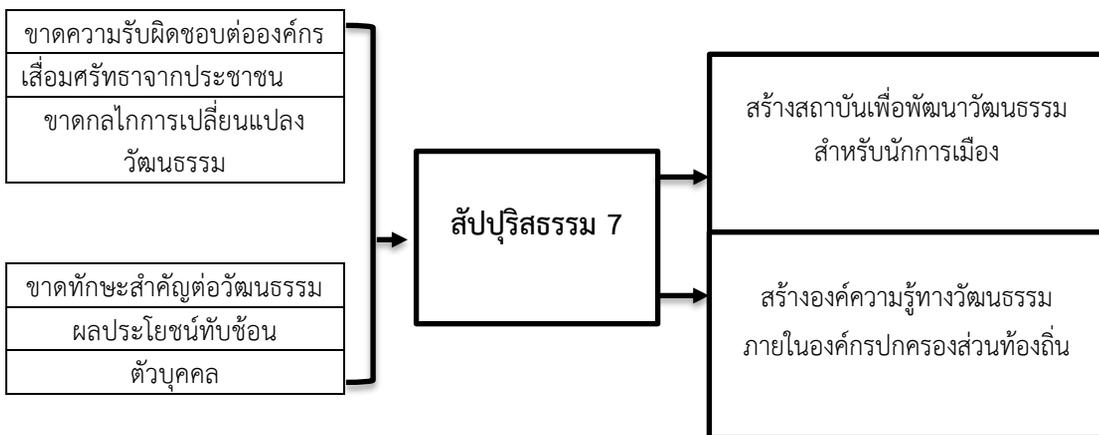
ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรนำแนวทางการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างวัฒนธรรม ไปปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้บุคลากรในท้องถิ่นได้ยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีได้ และเพื่อให้เกิดภาวะผู้นำทางโครงสร้างวัฒนธรรม ตามคุณสมบัติที่สถาบันทางการเมืองกำหนด

2. ควรเร่งสร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจ ศักยภาพ และภาพลักษณ์ที่ดี ในการเป็นผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สามารถใช้ลักษณะวัฒนธรรมมาบูรณาการกับความประพฤติปฏิบัติ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ให้ผนวกกับกิจกรรมทางเมือง โดยให้องค์กรสงฆ์เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอบรมอย่างต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม

3. ควรนำแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมด้านการศึกษาเรียนรู้ของประชาชน ที่สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับบุคลากร และประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งมุ่งเน้นไปสู่กระบวนการขัดเกลาทางสังคม ตามแนวคิดของ บวร คือ บ้าน วัด และโรงเรียน

4. ควรนำแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรม ด้านการสนับสนุน การช่วยเหลือ และการกระตุ้นเพื่อกำหนดมาตรฐานทางการปฏิบัติคุณธรรมจริยธรรม ได้แก่ ด้านการประพฤติปฏิบัติทางกายที่ดี ด้านวาจาที่ไพเราะ และด้านทางจิตใจที่ดีงามให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร

แผนภาพที่ 1. องค์ความรู้จากการวิจัย

บุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารงานภายใต้ผลประโยชน์ของกลุ่มพวกพ้อง จึงอยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม เพราะยังขาดทักษะในการบริหารองค์กร เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นยังขาดการพัฒนาตนเองอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและองค์กร ส่งผลให้ขาดความเชื่อมั่นและความศรัทธาต่อประชาชน ควรพัฒนาด้วยการใช้หลัก สปฺบุริสธรรม 7 คือ เป็นผู้จักเหตุ เป็นผู้รู้จักผล เป็นผู้รู้จักตน เป็นผู้รู้จักประมาณ เป็นผู้รู้จักกาล เป็นผู้รู้จักชุมชน และเป็นผู้รู้จักบุคคลหรือสังคม เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างสถาบันเพื่อพัฒนาวัฒนธรรมสำหรับนักการเมือง โดยใช้หลักธรรมที่ได้กล่าวเบื้องต้นนี้เป็นหลักการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและพัฒนาตัวผู้นำให้มีคุณธรรมจริยธรรมสืบไป

เอกสารอ้างอิง

- กิ่งดาว จินดาเทวิน. (2552). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดอุดรธานี. ใน *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ธรรมรส โชติกุญชร. (2519). *มนุษย์สัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิฆเนศ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพมหานคร : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ดุจเดือน พันธมนาวิน. (2551). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- พระมหาไถยวรรณ ปุณฺณขันธ. (2552). ผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสำนักเรียนพระปริยัติธรรม. ใน *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธ ไภยวรรณ์. (2535). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- วุฒิชัย สุขนครวิท. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 9. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2548). *การออกแบบการวิจัย*. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2553). *จำนวนประชากรและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง*. เรียกใช้เมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2562 จาก <https://1url.ws/GHHU8>.
- สุภาพค์ จันทวานิช. (2553). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส.

สีบวงส์ กาพวงส์. (2554). *ตัวแบบสมรรถนะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล*. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุทัย หิรัญโต. (ม.ป.ป.). *สารานุกรมศัพท์ทางรัฐศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.